

20. po Trojici – 14.10.2018

Posvätenie

„Ku Tebe volám, Hospodine, ponáhľaj sa ku mne, naslúchaj môjmu hlasu, keď volám ku Tebe. Nech je moja modlitba kadidlom pred Tebou a dvíhanie rúk podvečernou obeťou. Ó, Hospodine, postav stráž k mojim ústam a dvere mojich perí ostrihaj. Nedovoľ môjmu srdcu prikloniť sa ke zlému. K Tebe hľadia moje oči, Hospodine, Pane, ja v Teba dúfam“ (Ž 141).

1 Korintským 6: 9-11 „Alebo či neviete, že nespravodliví nebudú dedičmi kráľovstva Božieho? Nemýľte sa! Takými ste boli niekto aj vy: ale dali ste sa obmyť, boli ste posvätení, ospravedlnení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha“.

Zvykneme sa robiť lepšími ako sú ostatní. V tomto texte, ktorí som nečítala celý sú vymenovaní hriešnici, do skupiny ktorých sa možno neradíme: napr. modloslužobníci, smilníci, zlodeji, lakomci, opilci, rúhači či vydierači.... My až takí zlí nie sme. A možno máme pravdu, ale nie je to naša zásluha, že nepatríme k tým „ťažkým“ hriešnikom, ale zásluha práce Ducha svätého v nás. To len vďaka Nemu nie sme „až takí zlí“. Ale iste nie sme bez hriechu.

Duch svätý je v Biblii pripodobnený k oleju – o ňom sme už hovorili v súvislosti so svietnikom a s bylinkami, ktoré sa v ňom lúhovali. Zároveň tento **posvätený a posvätný olej predstavuje Ducha svätého ako Toho** – keďže bol namazaný na väčšine zariadenia stánku – **kto pôsobí na každom mieste, kde sa Boží ľud stretáva so svojim Pánom**. Hoci my Mu kladieme mnohé obmedzenia, On môže použiť čokoľvek a kohokoľvek s cieľom vytvoriť jednak priaznivé podmienky pre službu Bohu, ako aj priaznivé podmienky na službu ľuďom. Sú však **4 základné veci, prostredníctvom ktorých sa Duch Boží prejavuje a pôsobí: Božie slovo – spoločenstvo cirkvi – krst a Večera Pánova – jednotlivých ľudí**.

V prvom rade Duch Pánov používa na naše posvätenie – teda oddelenie pre Boha, požehnanie života – **Božie slovo**. Na teológii sa viedli dlhé debaty o tom, či Biblia je alebo iba obsahuje Božie slovo. Ak by Biblia bola celá Božím slovom, potom by tam nemali byť žiadne chyby či nepresnosti, ale podľa historikov sú. Ak by Biblia iba obsahovala Božie slovo, potom by sa dalo povedať, čo je a čo nie je Božie slovo – neviem, čo by z toho potom vzniklo, asi by si človek sám určil, čo Boh povedal a čo nepovedal. Dajme tomu, že cez Bibliu k nám prehovára sám Boh – cez spisy Starej zmluvy a príbehy Izraela, ale aj cez spisy Novej zmluvy a príbehy Ježiša a cirkvi. **Tieto knihy sú zdrojom poznania pre tých, ktorí chcú kráčať za Pánom**.

Ak chceme zotrvať na ceste za Pánom Ježišom, bez Božieho slova to nepôjde – ono je zdrojom našej sily viery, zdrojom pravej múdrosti a je zdrojom Božieho zjavenia natoľko, že ak chceme poznať Boha, seba či svet, Biblia je tým správnym zdrojom. No nestačí, že Bibliu máme, založenú niekde v poličke a celý rok si ju ani raz nevyberieme – ***Duch svätý môže cez Božie slovo pracovať iba vtedy, ak si Písmo čítame, ak ho počúvame.*** Vďaka Bohu, ešte stále máme k dispozícii Jeho hlas a môžeme slobodne „nasávať“ Jeho myšlienky. Bolo by hriechom nevyužiť to.

Otvor si každý deň Písmo a Duch Boží bude prostredníctvom neho meniť tvoj život, bude meniť nás na podobu Božiu. Vďaka práci Ducha svätého cez Bibliu budeme posvätení, teda oddelení pre Pána Ježiša žiť na Jeho chválu.

Druhým prostriedkom posvätenia je **spoločenstvo cirkvi**. Hoci často cirkev takto nevnímame. Vidíme mnohé jej nedostatky, ťažkosti, problémy, ktoré sa v nej vyskytujú. Vidíme človečinu, ktorá v nej rastie a akoby premáha to Božie. Mnohí ľudia dnes povedia: Boha chcem, ale cirkev nie. Nie je to správny postoj, aj keď tým ľuďom trochu rozumiem. Ak chce totiž človek žiť pre Boha a s Bohom, bez cirkvi, ako diela Ježiša Krista, to nepôjde. Áno, je v nej veľa zlého, nedokonalého, ale zároveň je to spoločenstvo, kde sa rozširujú naše vedomosti, schopnosti, talenty, dary, láska, služba, viera i nádej.... Nezabúdajme, že cirkev je v prvom rade dielom Ježiša Krista, On sa o ňu v každom čase postará. Preto **neodmietajme cirkev ako takú, ale nájdime si v nej svoje miesto, lebo toto je náš duchovný domov, tu sa nám Pán Ježiš špeciálnym spôsobom zjavuje.**

Či sa nám to páči alebo nie, potrebujeme sa navzájom. Pretože každý z nás má svoj dar, svoju schopnosť, ktorú iný nemá. Potrebujeme jeden druhého, pretože sa tu vytvára priestor na službu v čase problémov, na potešenie v čase smútku, na povzbudenie v čase smrti, tu sa nesú navzájom bremená, tu sa prehľbuje láska a učíme sa tu pokore, odpusteniu a schopnosti udeľovať druhé šance. Možno osamotený kresťan istý čas prežije, ale ***dlhodobo samota zničí jeho vieru. A nielen to, ak človek neprichádza do spoločenstva cirkvi často má skreslené predstavy o Bohu či o sebe.*** Ak tu u nás ešte funguje cirkevný zbor, buďme za to vďační a ukážme svetu, že sa navzájom vnímame ako dar tým, že sa medzi nami bude šíriť láska.

Duch svätý chce pracovať aj medzi nami, v Kristovej cirkvi. Prostredníctvom spoločenstva nedokonalých ľudí tvorí svoje dokonalé dielo posvätenia. Vďaka Jeho práci si navzájom môžeme byť pozhnaním a tak spoločne žiť ako oddelení pre život s Bohom a pre Boha.

Tretím spôsobom, ako Duch Boží pracuje na našom posvätení, sú **sviatosti**. Pán Ježiš vedel, že keď tu On už nebude, budeme potrebovať aj niečo viditeľné, hmatateľné, nejakú pripomienku Jeho milosti a prítomnosti. Preto ustanovil sviatosti krstu svätého a svojej svätej Večere, aby sme vodou krstu boli obmytí s hriechov a cez chlieb a víno prijali posilnenie pre život viery v bežný deň. Sviatosti nám pomáhajú žiť tak, ako to Pán Ježiš od nás vyžaduje, preto ak niekto hovorí, že verí v Božieho Syna, ale nie je pokrstený alebo neprichádza k Večeri Pánovej, zdá sa, že nehovorí o svojej viere pravdu. Preto je pre mňa vždy veľkou záhadou, že ľudia, ktorí celý život chodili do kostola, netúžia po sviatosti v čase, keď im zdravie nedovolí prísť do spoločenstva. Ved' **práve vo sviatostiach nachádzame návod, motiváciu, ako byť svetlom a soľou pre tento svet – cez sviatosti nás k tomu Duch svätý zmocňuje.**

Krst je znakom príslušnosti k Pánu Bohu, ale aj ku cirkvi. My samozrejme Pánovi patríme stále, ale krstom to prezentujeme aj pred svetom. Večera Pánova a jej prijímanie je našim svedectvom o tom, že Kristus je našim osobným Spasiteľom. Obidve tieto sviatosti nás zjednocujú s Božím Synom a nanovo nám pripomínajú dobrodenie, ktoré sme prijali na golgotskom kríži skôr, ako sme uverili v Ježiša. Preto **cez sviatosti pôsobí svätý Duch, ktorý nám pomáha realizovať Božie dielo vytvárania Pánovho kráľovstva na tejto zemi práve tým, že rozdávame ďalej to, čo sme v krste a Večeri Pánovej prijali.** Tieto úkony sú totiž dôkazom Božej lásky voči nám a tým aj podnetom našej lásky k Bohu i k ľuďom.

Využime každú príležitosť byť prítomnými na krste svätom a každú príležitosť prijať sviatosť Pánovej večere. **Cez nich nás Duch Boží premieňa ako jednotlivcov, zjednocuje ako spoločenstvo a tak nám pomáha žiť posvätený život v zodpovednosti pred Bohom a z vd'ačnosti za Jeho lásku.**

Napokon štvrtou oblasťou, kde Duch Boží pôsobí posvätenie je **život jednotlivých kresťanov**. Človek, ktorý sa rozhodne žiť pre Krista, zväbený Jeho láskou, je **úžasným prostriedkom pôsobenia Ducha Božieho v tomto svete.** *To môžeme povedať o veľkých i menších postavách Starej zmluvy, no to isté môžeme povedať o osobnostiach Novej zmluvy či o kresťanoch v dejinách cirkvi. Nemôžeme tu vymenovať všetkých, cez ktorých Boží Duch pôsobil veľké veci, pretože to neboli len tie známe postavy, ale aj tí, o ktorých dnes ani nechyrujeme. Určite však treba spomenúť napr. apoštola Pavla, cez ktorého Pán Ježiš vybudoval prvotnú cirkev. Dal sa Pánovi do služby, pripravený na všetko, vedomý si svojich hraníc a Božej moci v Duchu svätom. **Pavol je príkladom kresťana, ktorý sám dennodenne prežíval silu posvätenia, oddelenia pre Boha so všetkými bolesťami i radosťami a zároveň o to prosil aj pre životy iných.***

Možno si poviete, no hej, ale to bol apoštol Pavol, ale čo som ja, aby Pán Boh cezo mňa konal veľké veci? Lenže my vidíme z Pavla iba výsledok Božej práce pri ňom, zabúdame na to, že bol prenasledovateľom cirkvi, že sa nemo prizeral na to, ako mučili Štefana a ako sám hovorí: „je medzi hriešnikmi tým prvým“, tým najmenej vhodným pre službu Bohu. Preto ***všetko v ňom pôsobila Božia milosť, ktorá má obrovskú moc. Teda aj my môžeme byť tí, cez ktorých – pôsobením Božej milosti a Ducha svätého - Ježiš vykoná veľa*** v rodine, cirkvi, zamestnaní, v dedine, škole.... Len sa musíme podvoliť a dovoliť Duchu Ježiša Krista, aby pracoval skrze nás.

Nechajme Ducha svätého pôsobiť cez nás vo vzťahoch k ľuďom, k Pánovi, k nám samým, ku svetu. **Aby tým, ako konáme bolo oslávené meno nášho Boha. A stačí tak málo: len to Duchu jednoducho dovoliť.**